

ROYAL WELSH COLLEGE
OF MUSIC & DRAMA
COLEG BRENHINOL
CERDD A DRAMA CYMRU

50 ÉVES AZ OISTAT

OISTAT – a színházcsinálók ünnepe Cardiffban

A múlt és a jövő találkozása

A SZÍNPAD előző számában Szabó-Jilek Iván tollából részletes és igen élvezetes összefoglalót olvashattunk az OISTAT elmúlt 50 évéről. A színházi scenográfus tervezőket, technikusokat, építészeket, oktatókat és színháztörténészeket összefogó szervezet 50. évfordulóját ünneplő eseménysorozatot 2018. augusztus 28. és szeptember 2. között tartották meg Wales fővárosában, Cardiffban, a Royal Wales College of Music & Drama modern, gyönyörű, jól felszerelt épületében.

A programsorozat fő szervezője, a drámatagozat igazgatója, Sean Crowley büszke volt arra, hogy 5 évvel a nagy sikerű World Stage Design kiállítás után az OISTAT újabb nagy rendezvényének lehettek házigazdái. A büszkeségre minden oka megvolt, mert több mint 30 ország képviselői sok-sok eseménnyel ünnepelték együtt az OISTAT erejét, amely az élő előadások

kulturális sokszínűségében hozza össze a világ színházat szerető és színházat csináló professzionális alkotóit. Az OISTAT múltja, jelene és jövője egybeforrva vibrált ezekben a napokban az egyetem falai között.

Nehéz lenne felsorolni a 6 napon át tartó évfordulás ünnepség összes eseményét, néhányat mégis kiemelnek ezek közül.

Számomra nagyon érdekes volt az OISTAT – akkor még OISTT néven futó szervezet – korai dokumentumaiból válogatott kiállítás. Az első évek akkor még párhuzamosan, angol és francia nyelven írt eredeti jegyzőkönyveit kézbe is foghattuk, lapozgathattuk. Itt magyar vonatkozású dokumentumra, Schmidt János és Vajda Ferenc német nyelvű előadásainak kivonataira is rábukkantam. A kiállítás az OISTAT történetét három korszakra osztotta, a szervezet titkárságának székhelyei szerint: a prágai, az amszterdami és végül a jelenlegi, a tajvani. Nagy felületet kapott Az OISTAT arcai című, régi csoportképekből szerkesztett kiállítás is, melyen jó volt látni, hogy milyen sok magyar színházi szakember képviseltette magát évről évre a szervezet rendezvényein – a teljesség igénye nélkül: Vajda Ferenc, Szabó-Jilek Iván, Hofer Miklós, Belitska-Scholtz Hedvig, Borsa Miklós, Szendrényi Éva... Ötletes húzással a szervezők kis szalagra kötött kartonlapocskákat készítettek e táblák alá, ezekre a látogatók felírhatták a →

→ régi képeken felismert kollégáikat, és azt gombostűkkel a képre tűzhatték.

A kiállítást színesítette számos díszletmakett és jelmez kiállítása is, ahol zömmel brit tervezők munkáit láthattuk.

Az eseménysorozat szíve az egyetem aulájában lüktetett, amely egy légtérben volt a bárral és az OISTAT@50 nevű alkalmi könyvesbolttal is. Ebben a térben reggeltől késő estig zajlott az élet, az összes eseményt, valamint az OISTAT történeti kiállítását innen lehetett megközelíteni. Innen nyílt egy étkező is, azon túl egy második bár, melyet a tajvani OISTAT-rendezvények tiszteletére ideiglenesen 7/11 (Seven eleven) névre kereszteltek. Az aulában egy kis színpadot is felállítottak, melyen egy-egy ország rövid prezentációt tarthatott arról, hogy mit is jelentett és jelent neki az OISTAT.

Természetesen szinte minden OISTAT-bizottság és albizottság igyekezett egy-egy rövid ülést tartani, még ha ezek nem is voltak mind hivatalos találkozók.

Az eseménysorozat igazi magját mégis a személyes találkozások jelentették, melyekre – az aula büféjén túl – workshopok és egy kis szimpózium adott lehetőséget. Sokféle szerteágazó témáról volt szó, a 70-es évek párizsi és New York-i avantgárd színházi visszaemlékezéseitől (Pamela Howard, Jean-Guy Lecat) a brit és japán tervezők együttműködési lehetőségig a tradicionális művészeti formák használatában. Különlegesen látványos volt a barokk színház technikáját használó, valóban működőképesre megépített kicsinyített maketten végignézni a színpadi mozgásokat, reptetéseket. Öröm volt látni, hogy az egyetem diákjai milyen lelkesen építették fel és működtették ezeket az ötle-

tes mechanikus szerkezeteket, melyeket a belga *Jerôme Maeckelbergh* saját autójával hozott át Antwerpenből. A diákok között sok volt az önkéntes más országbeli is, ami az OISTAT sikeres jövőjének egyik záloga.

Az egyedüli hiányérzetem talán az volt, hogy nem találkozhattunk a még aktív, közöttünk lévő alapítók egyikével sem. Kis szépségtapaszt lehet, hogy ezek egyikével, az amerikai *Joel E. Rubinnal* egy hosszabb interjút készítették az

OISTAT 50 éves évfordulója alkalmából, ami a német Bühnentechnische Rundschau (BTR) olvasható, de az OISTAT honlapján is megtalálhatjuk angolul. (A riport egy részlete a következő cikkben olvasható.) A legendás színházi szakember nemcsak az OISTAT amerikai központjának alapítója volt, de 6 éven át, a hidegháború kellős közepén, az elnöke is.

Talán nem is lehetne jobban befejezni ezt a kis beszámolót, mint Joel E. Rubinnak a riportban olvasható egyik mondatával:

„Sok minden lehetőségessé vált, mert az OISTAT létezett.”

BÖRÖCZ SÁNDOR

VR-4HD

HD AV MIXER

HD audió és videó keverő
beépített USB 3.0 élő közvetítésre
és rögzítésre

WWW.PROAV.ROLAND.COM
REE.PROAV@ROLAND.COM

Roland